

είνε πολύ όμορφη, πολύ άνώτερη από τόσες κυρίες της άριστοκρατίας που περνούν για καλλονές. Την πρώτη φορά που την είδαμε, τρέψαμε τὰ μάτια μας από την έκπληξη. Κι' εσύ μάλιστα θάλσας να την πάρουμε, μ'όσο μισθό κι' αν ζητούσες. Έγώ όμως είχα αντίθετη γνώμη... Σου είπα : «Φυλάξου... για να μην τάχης ύστερα μαζί μου... θ' άκούσας πολλά άργότερα... Οί άνδρωποι είναι τόσον κακοί !» — Μάταια τι μου απάντησες τότε ; «Μά κυττάζω λιγάκι στον καθρέφτη... σκέψου την ηλικία σου... Νομίζεις πως είσαι ακόμα γοητευτικός και δολέηρος ;... Κι' έπειτα τάχως άνοιχτα τὰ μάτια μου άκόμα... Άλλως σε όταν έχει κανένας ύπημέτρια μιά όμορφη νέα, μένει πάντα ευχαριστιμένος από τη δουλειά της. Φαίνεται πως δεν την κρατούν στα σπίτια πολλόν καιρό για τη μεγάλη της όμορφιά. Σήμερα όμως είχε τύχη κι' έπεσε στά χέρια τα δικά μας που δεν είμαστε στενοκαφαλοί σαν τους άλλους. Πρέπει να την πάρουμε.» Δέ μου τάπες έτσι : «Έμάτα ;

ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ

Ο ΒΑΡΩΝΟΣ.— Όχι, δεν είναι αλήθεια ! Δέν γάγάπηρα ποτέ άλλη γυναίκα από σάρ !

Η ΓΥΟΚΟΜΗΣΣΑ, (χαμηλόφωνα).— Έρχεται ο άντρας μου !

Ο ΓΥΟΚΟΜΗΣ, (μπαίνοντας, προς το βαρόνο).— Άγαπητέ μου φίλε ! Παντα πιστέ και πάντα πρόθυμο... κλπ. κλπ. (Γελού).

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ άριθ. 9

Η ΚΥΡΙΑ. Αυτό τό άργο είναι πολύ βαρετό. Πάμε.

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Όχι. Θά μείνουμε ως τό τέλος. Πληρώσα τόσα για τό θέατρο.

Η ΚΥΡΙΑ.— Φάλω να κλάψω, φάλω να κλάψω... Φοβάμαι όμως μή με δούν.

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Τι έπικθες πάλι ; τί είναι αυτά ;

Η ΚΥΡΙΑ.— Όντε θά τή διώξουμε αύριο τό πρωτό, δεν είναι έτσι ;

Ο ΚΥΡΙΟΣ, (δ όποιος άρχίζει να θυμώγ).— Ναι.

Η ΚΥΡΙΑ.— Και θά πάρουμε άλλη ;

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Ναι.

Η ΚΥΡΙΑ.— Άσχημή, αυτή τη φορά !

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Βλογισκομένη !

Η ΚΥΡΙΑ.— Γρηά !

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Μιά παραμάνη που να ρουφά ταμπάκο ! Άλλά αυτά δέ σ' ώφελουν καθόλου, σέ προσειδοποιώ γι' αυτό...

Απ' τη στιγμή που άρχισα να κυνηγώ δουλικά, όπως λέει, τελείωσε... τίποτα δεν μπορεί να μέ κρατήσει... Σωστά τέρατα να πάρεις... έγώ θα τους ριχτώ άμέσως...

Η ΚΥΡΙΑ.— Άσπένεσαι βράνια...

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Δέν άσπένεσαι καθόλου. Είμαι σοβόρος. Άπατείς να διώξω την Κλωτίλδη. Θά τη διώξω. Αυτό όμως που μου ζητείς είναι άνόητο.

Η ΚΥΡΙΑ.— Γιατί ;

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Άν φαντάζεσαι πως ή Κλωτίλδη είναι έρωμένη μου, θά κάμεις καλά να την κρατήσεις.

Η ΚΥΡΙΑ.— Ό !

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Γιατί τώρα τουλάχιστον μας κρατείς στά χέρια σου... μπορείς να μας έπιστηρξ...

Η ΚΥΡΙΑ.— Σε παρακαλώ...

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Ένώ άν τη διώξω... μένει έλεύθερη... και μπορώ να τη βλέπω στην πόλη... να της πάρω ένα σπίτι έδώ κοντά... ή να της πληρώσω ξενοδοχείο...

Η ΚΥΡΙΑ.— Άλάρτε !

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— ...άλογα...

Η ΚΥΡΙΑ.— Είσαι κακός !

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Διαμάντια... ό,τι θέλεις... Διότι την λοιπόν άφού τό ήέρ...

Η ΚΥΡΙΑ.— Λοιπόν, όχι ! Την κρατώ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Την κρατάς εσύ, αλλά δεν τη φάλω έγώ τώρα ! Γιατί άν μείνει, θά τάχως άσχημα, κι' αυτή ή δυστυχισμένη κι' έγώ ! Δέ θά μπορώ πια να της μιλήσω, να την κυττάξω, να της ζητήσω ξεστό νερό...

Η ΚΥΡΙΑ.— Τι άλλο δείχνουν όλα αυτά παρά ότι είναι φίλη σου...

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Λοιπόν ναι, είναι ! Μιά ώρα τώρα αγωνίζομαι να σου τό πάλω στο κεφάλι.

Η ΚΥΡΙΑ.— Δες φέματα !

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Τά δίκι μουλαγες και πρό όλιγον, όταν άκριβός ύποστηρίζα τό αντίθετο.

Η ΚΥΡΙΑ.— Ά, άρχίζω πια να μην καταλαβαίνω τίποτα ! Άα με κάμης νευρακοθενική, θά με σκοτώσης. Μά έλα λοιπόν, πας μου... Δέ σάρ είχα ίβει καθάρα... Τή φίλησας ; Ναι ή όχι !

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Τι θέλεις τώρα να σου απαντήσω ;

Η ΚΥΡΙΑ.— Την αλήθεια, όποια κι' αν είναι.

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Έ, λοιπόν τη φίλησα !..

Η ΚΥΡΙΑ.— Ά, έλέπερι !

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Στάσου !.. Τή φίλησα όμως... επίτηδες ! Καταλαβαίνεις ; Είχα παρατηρήσει ότι με ύποπτευόσουν... ότι με παραφύλαγες... Αυτό με πλήγωσε κατάκαρδα, με πρόδωκε... Γι' αυτό θέλησα να

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Ό ληθαργικός ύπλος που είχε χρόνια να έμφανισθή στην Εύρωπη, έναφάνηκε πάλι τώρα τελευταία.

— Σε τρεις μήνες μόνο στη Γαλλία έσημειώθησαν πέντε κρούσματα της επιδημίας αυτής, έναντίον της οποίας είναι ανίσχυρη ή σημερινή έπιστήμη.

— Ός γνωστόν οί προσβαλλόμενοι από την επιδημία αυτή κοιμούνται βαθεία επί έτη !

— Μια νέα στό Γανελύ της Γαλλίας κοιμήθηκε τό Μάιο του 1883 και έξύπησε τον Άπρίλιο του 1887.

— Μιά άλλη Γαλλίδα, ή Μαργαρίτα Μπουαγιαμβίλ από τό Όρνυ, κοιμήθηκε στά 1883 και έξύπησε στά 1886.

— Στη Λιβερπούλη, τέλος, ένας Ρώσος ναυτικός κοιμήθηκε τον Ιούλιο του 1886 και έξύπησε τον Αύγουστο του 1887.

— Οί πρωτοτυπώτεροι αγώνες γίνονται σήμερα στη Δανία.

— Οί Δανοί ώργάνωσαν τελευταία αγώνες δρόμου... γουρουνιών.

— Οί αγώνες αυτοί είχαν τόσο μεγάλη έπιτυχία, ώστε έκαμαν και ειδικόν... γουρουνόδρομον, διά το έρχόμενον δέ έτος σκέπτονται να προκηρύξουν διεθνείς αγώνες με Γκράν Πρι... γουρουνιών !

— Πέρισε, όπως θά θυμούνται ίσως οί αναγινώσται μας, έγιναν στό Βελγιο αγώνες, δρόμου μεταξύ κελευρινών, κοριτσιών, δηλαδή, που σερβίζουν στις μύρες.

— Πρό ολίγων ήμερών έγιναν παρόμοιοι αγώνες στό Ναντον της Γαλλίας μεταξύ γκαρφονιών των ζυθοπωλείων, άνδρών έννοείται.

— Στους αγώνες αυτούς έλαβαν μέρος καμιά πενήνταριά γκαρσόνια.

— Έπρόκειτο να διασχίσουν τους πειό πολυσυνάστους δρόμους, σέ μήκος ενός χιλιόμετρου, κρατώντας στά χέρια τους ένα δίσκο με τέσσερα ποτήρια μύρας.

— Νικητής λοιπόν άνεδείχθη καποιος όνομαζόμενος Πωλ Μπακόρ, ο οποίος διέτρεξε τό χιλιόμετρον αυτό σέ 5 πρώτα λεπτά και 59 δεύτερα, χωρίς να του χυθή ούτε μια σταγόνα μύρας έξω άπ' τα ποτήρια.

— Υπάρχουν, λοιπόν, ακόμη σκλάβοι σιν κόσμο : Αυτό άποδεικνύουν, τουλάχιστον, δύο τελευταία γεγονότα.

— Η Άγγλία έλέγραψε πριν από λίγες μέρες συνθήκη με τους βασιλείς Δόν Χεδάς και Δόν Νεδς, ένας από τους ό-

ρους της οποίας είναι, ότι οί Άγγλικές άρχές έχουν τό δικαίωμα να χαρίζουν την έλευθερία σέ κάθε σκλάβο που θά δραστηεύ από τα δυο αυτά Άραβικά βασίλεια και θά ζητή την προστασία των Άγγλικών Προξενικών άρχων.

— Έκτός αυτού ή Άγγλική Κυβέρνησις έδημοσίευσε νόμο διά του όποιον την πρώτην του έρχόμενου Ιανουαρίου θά χαρίση την έλευθερία σέ 300.000 μαύρους σκλάβους, που βρίσκονται στό Άγγλικόν προτεκτοράτο της Σιέρα - Λεόνε στην Άνατολική Άφρική.

Ο Συλλέκτης

σού δώσω ένα μιάτημα σκληρό... και τη στιγμή που μας έρωγες με τὰ μάτια... της τώσας...

Η ΚΥΡΙΑ.— Ό !

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Δέν με παρεξηγες όμως...

Η ΚΥΡΙΑ.— Τι νάξαι τάχα με τό νού της ;

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Έννοια σου. Απολύτως τίποτα...

Η ΚΥΡΙΑ.— Δες :

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Είμαι έλεύθερος, γιατί τό σμείδωσα τό πράμα.

Η ΚΥΡΙΑ.— Πώς ;

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Όστερα από πέντε λεπτά την πήρα κατά μέρος...

Η ΚΥΡΙΑ.— Λοιπόν ;

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— ...και της είπα : «Συχώρεσέ με, Κλωτίλδη, γιά κείνο που συνέβη πρό όλιγον, μέσα στη σκιά, στην άκρη του διαδρόμου... νόμιζα πως ήταν ή κυρία».

Η ΚΥΡΙΑ.— Και τί σου απάντησε αυτή ;

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Τό είχα μαντέψει μόνη μου, κύριε.

ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ

Ο ΓΥΟΚΟΜΗΣ.— Μά συγχωρείς λοιπόν : Εί-νε αλήθεια ότι θά έσχάσης πια όσα σούκανα :

Η ΓΥΟΚΟΜΗΣΣΑ.— Ναι, από δω και πέρα θά ζούμε άγαπημένοι σαν τρυφόνια...

Αέλιος. Χειροκροτήματα. Τέλος της πράξεως.

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ άριθ. 9

Η ΚΥΡΙΑ.— Άγαπημένη μου !.. Πόσο είσαι καλός !.. Πόσο είσαι ευγενικός !.. Πόσο σ' αγαπώ !.. Νά μείνη ή Κλωτίλδη !.. Ναι, να μείνη !..

Έρρ. Λαβεντάν